Drøbak/Frogn

Pensjonist-nytt

1989

Utgitt av pensjonister ved Eldresenteret

Nr. 3

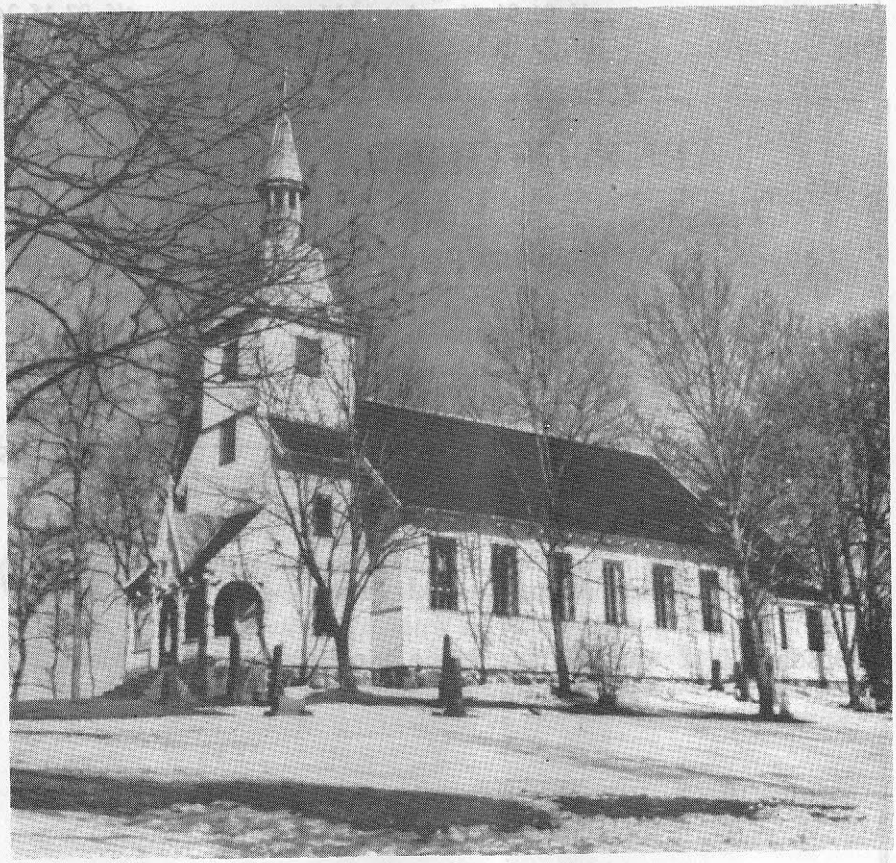

Frogn kirke

Kirken er bygget i en nygotisk stil som er tillempet norsk tømmerarkitektur. Interiøret med sin karakteristiske takkonstruksjon er et godt eksempel på norsk tømmergotikk. Heli kirke i Spydeberg er oppført i 1861 etter forbilde av Frogn kirke. Det samme gjelder Ørstad kirke på Sunnmøre som ble oppført i 1864. Frogn kirke danner faktisk type på denne måten.

REDAKSJONSNYTT

REDAKSJONEN

Asta Johansen	tlf. 93 11 91	Reidar Loge	tlf. 91 91 42
Ruth Groth	tlf. 93 35 75	Kari Paulsen	tlf. 93 21 55
Rolf Gomnæs	tlf. 93 17 32	Gertrud Berg	tlf. 93 23 83
Aslaug Loge	tlf. 91 91 41	Astrid Moen	tlf. 93 15 24
Villy Færgestad	tlf. 93 04 81	Reidun Dahl	tlf. 93 14 93

ÅPNINGSTIDER I JULEN:

Lille Julaften - Julaften - 1. og 2. juledag,
Nyttårsaften og 1. Nyttårsdag
STENGT!

ELLERS ÅPENT SOM VANLIG.

ELDRESENTERETS JUL

Tirsdag 12/12 Luciaopptog fra kl. 11.00.

Onsdag 13/12 Julemiddag. Ribbe, medisterkaker m.m., dessert
NB! Begrenset antall!

Tirsdag 19/12 Vi ønsker hverandre GOD JUL - De frivillige inviterer på Gløgg, kaffe og kaker.

Fredag 5/1 Eldresenterets Venner arrangerer JULETREFEST for eldre, barn og barnebarn.

Vi ønsker velkommen til julefeiring 1989!

SØLJA

Sølja ho bar over barmen, va pen
den blinka i solglans så sølvende ren.
Ja, rent som i stjerne den lyste så klar
i løkkestjerne kanskje det var.

Sølja av gåmmål, en slektens arv
som ha vandra frå mor og te mor.
Sagnet fortel at den lå bakom harv
en vårdag i grosvanger jord.

Sølje va pussa med åske og klut
den vart gjømt millom eldgamle ting.
Men hent det så at jente og gut
bytta forlovelsesring
da bruren som sto der så løkkele pen.
Og sølja den skjen som i stjerne så klar
i løkkestjerne for bruren det var.

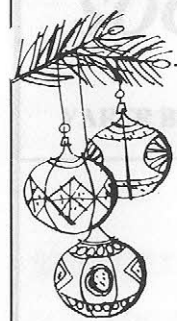

Vi ønsker pensjonistene i Frogn en riktig god jul og et godt nytt år og takker for samarbeidet i året som gikk.
Vel møtt til et nytt aktivt år. På baksiden av Pensjonistnytt står en oversikt over senterets tilbud og åpningstider.
Dersom du har spørsmål eller ideer til kurs, foredrag o.s.v., er du velkommen innom til en prat eller ring oss på telefon 93 24 31.

Med hilsen De frivillige

Aud Bjerkan, fotpleier
Aase Tønnes, frisør
Anita Hagen, assistent
Torhild Johannessen, aktivitetsleder
Nina Bakke, daglig leder

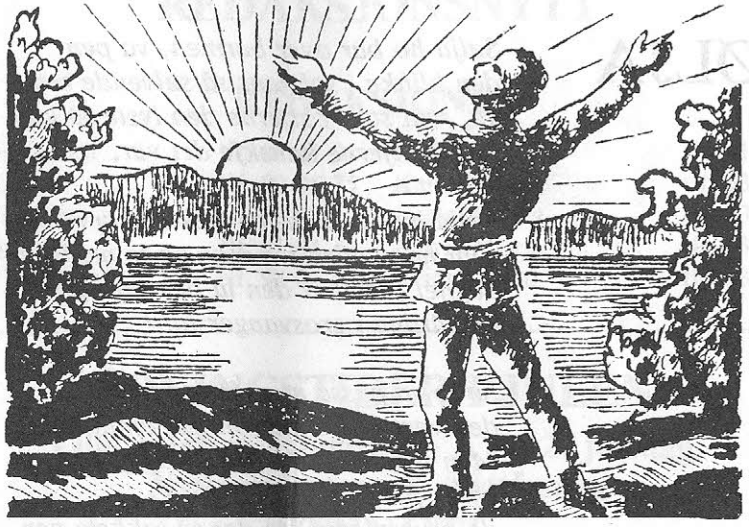

DANSEN GÅR

Dansen rundt gullkalven går som besatt
vi har ikke ro hverken dag eller natt
for biler, smykker og luksusjakter
er noe som naboen ærer og akter.

Uten statussymboler er du ett null
så vi strever og maser for gods og gull.

Men lykke, trivsel og fred på jord
kan ikke kjøpes fra kjøpmannens bord,
nei liv, helse og ro i sinn
kan ikke lånes i banken din.

Tilsalgs er ikke vinter og vår
du kan ikke kjøpe tiden som går.

Ja huske det bør vi jo før jo heller
det er ikke bare penger som teller.

Rolf Gomnæs

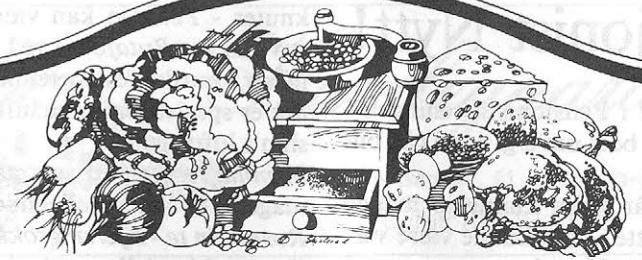

Gode tilbud og hurtig handel i butikkene du kjenner

FOLLO S-LAG Spør oss om mat S

SOGSTI PLANTESENTER

VARER BRINGES! TLF. 93 00 96

MARTIN ØSTRENG
Telefon (09) 93 03 37
AVISER — UKEBLADER
TIPPING — LOTTO
VARER BRINGES

HIFI TV VIDEO
EGET VERKSTED
OSLO PRISER
FRI LEVERING
TOPP SERVICE
TORSDAGER

3D Drøbak A/S
(Tidl. Myrseth Radio & TV A/S)
Seiersten
Tlf. 93 05 23
SPESIALFORRETNINGEN I RADIO OG TV
EGET AUTORISERT FELLES VERKST
VI SATSER PÅ SERVICE
SERVICE TLF. 93 08 68

Pensjonist Nytt!

Etter møtet i Pensjonistforeningen i høst ble jeg bedt om å gi noen råd om urter.
For femti år siden kunne jo mange mye om dette - som kunne være verdifullt nåe en ble syk.
Det viktigste organet i kroppen for oss nordboere er nyrene - en styring her kan lindre på reumatiske plager.
Solidago force er bra for de med mange urinveisinfeksjoner - mye vannlating (spesielt om natten) - litt væske i kroppen. En kan ta 3-4 kurer i året forebyggende.
Urteproduktet *Rubisan* virker også positivt inn på nyrene - «rensende» - styrkende på ben og knokler - bra ved benskjørhet - forkalkninger - bra virkning ved reumatiske knuter - ta en 3-4 kurer i året.
Østerskalk eller *Dolomittkalk* vil være et godt tilskudd noen ganger i året ved ledd - muskelplager - positivt ved kramper i bena.
Optilaxin er et urteprodukt med god avførende virkning (husk godt å drikke). *Gentian forse* er bra ved sur mage - utspilt mage. (Spis mindre søtt.)

Druserasan er bra ved mye slim i luftveiene - spesielt Høsten. Husk at en bør drikke lite melk når en plages av mye slim i luftveiene (en kan erstatte kalken i melka ved å nytte Østerskalk).
Bioresistens er fint å ta ved forkljlelse - sammen med *Lindeblomst te.*
Sirkulin er bra ved hemorider - åreknuter - *Petacan* kan være bra ved stiv nakke. *Rutaforce* ved senebetennelser - muskelfestebetennelser. *Hvitløk* er spesielt bra mye luft i magen - slim i luftveiene.
Kamille te bra ved sur mage - luft i magen - er lett beroligende.
Rosmarin te - Kjerringrokk te og Rylling te -bland litt av hver - bra ved eldres sirkulasjons problemer.
Lavendel te er beroligende - bra ved stramme muskler.
En bør ikke ta bort noe medisin før en har snakket med sin lege.

LYKKE TIL!

Beste hilsen
Jan Karlseng

SLADDER

Å fare
med sladder
er ikke bra
enten man
gjør det selv
nu og da -
eller man bare
sitter og hører
med lyttende mine
og grådige ører - -.

Kumlegaarden
Niels Carlsensgt. 11 - 1440 Drøbak
Telefon (09) 93 15 04

ebjug
INTERIØR A/S
Egetorget • Telefon (09) 93 53 50
Gaver - Smykker
Gardiner - Møbelstoffer
Din idé-butikk
i Drøbak Sentrum

AKSJESELSKAPET
O. B. Hansen
TRYKKERI — PAPIRHANDEL — KONTORARTIKLER
Lindtruppbakken - 1440 Drøbak - Tlf. 93 00 27

VELKOMMEN TIL
Skipperstuen Drøbak
STEDET MED MILJØ
TELEFON 93 07 03

Stadig flere følger med i
Østlandets Blad
IDRETTSVEIEN 11 - 1400 SKI - TLF. 87 11 60
Drøbak-kontoret: 93 07 51

Massevis av kjempesalgstilbud Så langt beholdningen rekker
PRINCESS Interiør
SKI
DRØBAK
VESTBY

Bestefar og Bestemors kjøkken

Bestemors kjøkken inneholdt ting og møbler som var nødvendige og nyttige til hverdag og helg. Det var ikke så stort, med bare et vindu og to dører. Ved vinduet sto det store kjøkkenbordet med skuff i begge ender og skomakerlampe over. I den ene enden var det sysaker og andre forskjellige nyttige ting som briller, hyssing, nåleputer, skogarn og brev med knappenåler med forskjellige farger på hodene, stoppegarn m.m. Den andre skuffen inneholdt patroner. En onkel var jeger og rådde over den. Vi barn fikk lov å dar den ut og sitte å se - men ikke røre. det gjaldt det meste, noe vi respekterte bestandig. Det gjorde det jo litt spennende.

I vinduskarmen sto potteplantene tett i tett. Det var store myrter som ble klippet ved forskjellige anledninger i nabolaget, og det var liljer, geranium og oktoberroser. En krakk med sprinkler med plass til to, sto ved den ene enden av bordet og ved den andre enden sto en stor tønne med lokk. Den tjente som brøddunk og samtidig brukt som sitteplass. Ett lite hjørneskap til mat og en hjemmelaget kjøkkenbenk. Bestefar var tømmermann og kunne sånne ting. En blåmalt talerkenrekke med hyller under, hang over benken. På hyllen, som var pyntet med hyllekappe, sto små barnekopper, som bestemor hadde vunnet på basar, fulle med knapper og alt mulig annet småtterier. Vi lurte oss til å kikke oppi dem når bestemor sov middag.

På veggen ved siden av benken hang kjelelokk, øser og en stor stekepanne og helt nederse bak døren sto ett vaskestativ på 3 ben med blikkfat oppi. Såpeskål og håndklær hang på veggen. Et striehåndkle til hendene og et penere til ansiktet. All vask foregikk på kjøkkenet for der var det varmt og der sto vannet. På en krakk ved siden av sto to vannbøtter med en stor vannøse oppi. En stor bøtte til oppvaskvann og annet sølevann sto ved siden av vaskestativet, for den måtte bæres ut. Vann måtte bæres ut og vann måtte bæres inn.

Ved døren til kammerset sto en blåmalt vedkasse med lokk, som også tjente til sitteplass. Der var det godt å sitte når vi kom inn fra kulda og måtte ta av oss beksømstøvlene. Var det noe det var nok av i Bjerklund, så var det ved. Tørr kvistved som var sanket sammen i løpet av sommeren. I vedskjulet lå det nok ved som var flere år gammel. På kjøkkenet var vedkassen alltid full, stekovnen var full, samt et lag under komfyren. Inne i komfyren var det full fyr hele dagen. Maten kokte oppå hele komfyren og kaffekjelen var varm hele dagen. Rask servering hvis noen kom innom.

Jeg kan ikke snakke om kjøkkenet til bestemor uten å nevne krystallapparatet. Det var to høretelefoner til, som ble delt når vi ungene skulle høre barnetimen med Truls og Oskar eller reklamene om Freias brystkarameller, med Fridtjof Krohn, eller Tomteskur og Persil, for ikke å snakke om Lyktemann og Petra. Vi klemte den halve telefonen inntil øret, så det dunket i hodet for ikke å gå glipp av noe. det hendte av og til at den lille nåla som berørte krystallet eller sukkerbiten, kom i ulage. Da gjalt det å søke seg inn på rette punkt igjen og det var det ikke hvem som helst som kunne gjøre.

Etterpå ryddet bestemor av bordet og så skulle vi få mat. Bestemor satte på bordet med gavmild hånd av det hun hadde. Margarin, sirup, kanskje litt ost og mysesmør og detetter skar hun store skiver av det store hjemmebakte brødet. Til drikke fikk vi kaffe med melk i, barn såvel som voksne, men den var ganske tynn, så noen skade tok vi ikke av det. Alt smakte godt. Det var varme og trygghet og vi var alltid velkomne og ventet. Bestemor tok del i alle våre bekymringer enten det var økonomiske eller følelsesmessige.

Bestefar var mest opptatt med egne ting og hørte det han ville høre. Han stelte med sin kjære pipe og esken med karva blad. Han leste og leste, og han var helt oppslukt av det han leste, bestemor måtte rope mange ganger når maten var på bordet, høyere og høyere. Til slutt svarte han: «Det var da fælt å du gaper da kjærring», noe han syntes var helt unødvendig. Bestefar hadde lang arbeidsvei som tømmermann, det var å bruke beina hvor han skulle, men hjemme slappet han av. Han var flott med det hvite skjegget og ingen kunne se på han at han hadde hatt ellve barn.

Aslaug Loge

Mange fine produkter
for de eldre.
VI KAN HJELPE DEG!
HELSEKILDEN
Natur-Urteprodukter, Helsekost
Drøbak City, Tlf. (09) 93 03 22

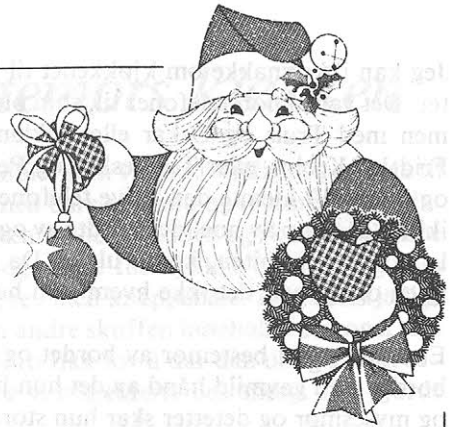

Nå er det jul igjen

Når man trekker på årene er det mangt å minnes. Vi husker så godt vår egen barndom og særlig er det julekveldene vi husker tilbake med glede.

Det er lukten av julemat, det er juletre med lys,
det er julepresangene og alle julegavene.

I det heletatt er det hele stemningen i og omkring julekvelden
som har gjort så dypt inntrykk på oss.

I vår moderne tid hvor det fråtses i overdådige julebord
fra tidlig i november og fram mot jul,
hvor det spises og drikkes og festes til langt på natt
må det sies å være en utglidning av julefeiringen.

Ja hvorfor feirer vi egentlig jul,
det er vel mange som ikke tenker så mye på det.
Her må jeg sitere en av våre kjente lyrikere
som i et juledikt skrev følgende:

«Med ribbe og surkål og øl og dram,
vi åt og drakk for og minnes ham,
som fødtes i armod og døde i skam».

Men vi eldre i Frogn feirer nok julen på tradisjonell vis i år også.

Vi trosser kulde og mørke og all ondskap i verden og tenner
våre julelys, og med ønske om en god og fredelig jul,
hilser vi til alle våre lesere.

Rolf Gomnæs

CITY TOYS
HOBBY OG LEKER

DRØBAK CITY

Når du rusler rundt i gatene
og handleturen tar,
velkommen inn til oss,
vi har kaffen klar.

Drøbak Konditori

Niels Carlsensgt. 7 - Tlf. 93 15 18

G. Andersen & Sønner A.s

1441 DRØBAK

Te og kaffe i løs vekt
Konfekt - sjokolade - ukeblader og
tobaksartikler i godt utvalg.

Towik's Eftf.

Storgt. 4, 1440 Drøbak

DEN ENSOMME

Evelines hus var som kakehuset i Hans og Grete og omgitt av en Tornerosehekk. Huset var rødmalt, velholdt og hadde utskjæringer i godt håndtverk, og det sprang ut flere små karnapper med vinduer fulle av blomster. Der var Geranium som Eveline hadde en usansynlig evne til å drive frem år etter år, der var Flittiglise, Hawaiirose og en rekke gyselige Julekaktuser som hun ikke hadde hjerte til å kaste. Av og til belønnet de nemlig hennes gjestfrihet og tålmodighet med kaskader av rødmende blomster. Eveline hadde hatt både mann og barn, som igjen hadde velsignet henne med såvel narnebarn som oldebarn og hun var hjertelig fornøyd med å bo alene. Men det sa hun naturligvis ikke bort.

Nå var Eveline pensjonist. Alderen var det umulig å gjette seg til. Hun kunne vært et sted mellom 65 og 100. For selv om ansiktet var risset i rynker på kryss og tvers av fine skarpe kniver smidd av sol og vind, hadde den samme gavmilde natur gitt henne en sunn og frisk og ungdommelig hudfarge og blanke, klare øyne. For Eveline elsket å rote i jorden. Hagen var et syn. Akkurat nå satte hun spaden i jorden på østsiden av huset. Kjøkkenhagen skulle såes til. Hun svettet og strevde og plasserte en gammel men solid fettlærstøvel på spadebladet og presset det ned i bakken. Så bøyde hun seg for å riste jorden før hun slapp den ned. Det hente hun ble litt svimmel når hun bøyde seg, men det gikk over bare hun tok tiden til hjelp visste Eveline, som aldri gikk til doktor. Det betydde at men gruet seg i ukevis og ventet i timevis, det hadde hun ikke nærver til. Så var det å stille foran en arrogant jypling i hvit frakk som stilte uanstendige spørsmål og skrev uforståelige bokstaver og sa umulige ting. Apoteket skulle få beholde sine gifter for henne og tjene penger på folk som var dummere.

Eveline glemte svimmelheten for en liten murring fra en jeksel som hadde plaget henne noen uker og fått kinnet til å bule. Hun stakk tungen borti for å holde en kokt sviske på plass. Det rådet hadde hun fått av en doktor for 50 år siden, en doktor som var å lite på og ikke ga folk gift. Snart ville byllen verke ut, og hun var kvitt plagen. Litt vont fikk hun tåle, det måtte bare gå. Alt måtte gå nåe en var alene. Heller ikke tannleger ble formuende på Eveline.

Eveline var ikke redd for noen verdens ting, bortsett fra gift. Og den truet fra alle kanter, fra luften, fra havet, fra jorden, fra maten, fra medisinene. For ikke å snakke om bilene. Hun støttet seg til spaden, nøt og ha god tid og så på forsytiaen som sto i full blomst. En riktig Guds gave, tenkte Eveline fromt.

GARNSTUA
Blomster Terrassen
Hos oss får du
BLOMSTER,
BRODERIER OG ULL
Niels Carlsensgt. - 1440 Drøbak
Telefon (02) 93 19 12

VELKOMMEN TIL
Sørli's matsenter
SENTRUMSBYGGET
TELEFONER:
(09) 93 15 14 - 93 19 06
FM - SÅ KLART

BRUK REFLEKS!!!

FOLLO SPORT A/S
Drøbak City
ALT I SPORT OG FRITID

GULLSMEDVERKSTED
REPARASJONER
OMARBEIDELSE AV GAMMELT GULL
FORSØLVING
GRAVERING

Glem ikke å trimme!
Det er viktig!

Drøbak Gullsmie
Tore H. Eriksen
Wienerbrødskjæringa
1440 Drøbak

Der ringte telefonen. Eveline overveide om hun skulle orke å fly inn å ta den. Det tok lang tid, og som regel hadde den ikke tålmodighet til å vente på henne, og så var turen forgjeves. På den annen side var det hyggelig når noen ringte, for Evelines jevnaldrende var stort sett henfarne eller satt og mimret på et aldershjem et eller annet sted og var til bry for kommunen, det var nå hennes mening. Folk fikk versågod å holde seg på bena og klare seg selv. Misbruk av folks skattepenger og godvilje var ikke Evelins maner. De som var igjen og ringte av og til var foresten så sytete at det bare var til og bli deprimert av. Hun ble stående litt rådvill og høre på ringingen. Det var noe utfordrene og opphissende ved en slik telefonlåt. Noe forgjengelig som for alltid var borte, dersom man ikke rakk frem før signalet døde ut. Så der sluttet det. Hun sukket lettet og bøyde seg for å riste jord igjen, bendte og ristet. Til slutt hentet hun riven og rakte ut gamle røtter, kvister og blad og småstein som måtte være igjen. Hun passet nøye på at hun ikke ødla metemarken som krøp glinsende og fornøyd i den fuktige fete jorda. Hun kunne så, og hun gledet seg over kassene med hestegjødsel som hun hadde tigget til seg på travebanen. Eveline hadde sine forbindelser, og fikk ikke travfolkene frukt igjen kanskje? Sukkerplommer og vinterepler og noen spann med solbær. Eveline rettet ryggen. Tid hadde hun nok av. Hun vennet seg aldri til å ha god tid.

Det var en stor og varmende glede hver dag å finne ut at hun ikke var avhengig av andre mennesker og plikter overfor disse. Så ruslet hun bort og satte seg på en hvit hagebenk og diskuterte med seg selv om hun ville lage litt formiddagsmat nå eller om hun skulle så først.

Hun kjente at hun var svett og varm og skynte seg å male kaffen og få den over platen. Svigerdatteren tilbød seg stadig å handle for henne, men hun ville jo ikke gå til Evelines bestemte kaffebutikk der man fikk skikkelige nybrente bønner, så det fikk heller være. Hun byttet på seg noe tørt, glattet hastig de strittende grå hårtustene og sjokket ut i kjøkkenet, der hun såvidt reddet kaffen fra å koke over. Kjøkkenet var fiolblått med solgule gardiner. Eveline hadde både malt og sydd gardinene selv. Nå satte hun seg ned og nøt synet. Ingen grisk håndverker skulle få slippe inn på Evelines kjøkken med nymotens giftig maling. Barne maste jo på å hjelpe, men de gjorde aldri slik som hun ville, og da kunne det være det samme. En gang hadde de sendt hjemmehjelp på henne. Så sliten hadde hun ikke vært i hele sitt liv. Hun hadde jo måttet vaske ned hele huset for ikke å bli (bært ut på byen.) Man visste aldri hva slike fremmede kvinnfolk kunne finne på å sladre om. Og Eveline så ikke så godt som før, så kanskje ville hun finne møkk både her og der. Dessuten ville ikke dama bruke verken Sunlight eller Soda, men forlangte all den giften som fantes i butikkene, så Eveline hadde gjort det eneste riktige, jaget henne på dør. Det vil si, hun hadde jo gjort det så skånsomt som mulig. Malt kaffe, kokt og

ALT I GLASSARBEID • REPARASJON
NYTT OG VEDLIKEHOLD • BLY,
MESSINGINNFATNING • SPEIL
ETTER MÅL • SANDBLÅSTE
MOTIVER • LEXAN • PLAST
BILGLASSMONTERING

Drøbak GLASS service
Sogstiveien 125
1440 Drøbak
Telefon 93 21 96

FAVORITT
Frukt og Tobakksforretning
AVISER - TIPPING
STORGT. 30
Telefon 93 14 50

Trenger De elektrikker
Ing. Leif Steinseth A/S
Tlf. 93 11 88 - Privat 93 25 50

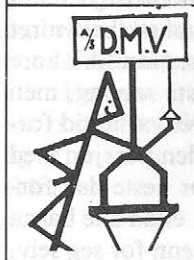

A.s Drøbak Mek. Verksted
AUTORISERT RØRLEGGERBEDRIFT
Tlf. 93 04 43
VARME OG SANITÆRANLEGG
UTSTILLING OG SALG AV SANITÆR-,
BADEROM-, KJØKKEN-, BRANNUTSTYR
SMIE OG MEKANISK VERKSTED

AAMODT FYSIKALSKE INSTITUTT
Bakeriveien 6 - 1440 Drøbak
Telefon: 93 20 11

Velassortert
dagligvareforretning
Jørg. Jenssens Eftf.
Inneh. Midtgarden
Torget - Tlf. 93 00 08

BIMA
HVERDAGER KL. 10 - 20
LØRDAGER KL. 9 - 18
Lev billig med BIMA

servert med fersk hvetekake og syltetøy, pratet henne trill rundt og fått henne ut. Nei, Eveline ville ikke ha noen fremmende til å rote rundt i huset sitt. Som om ikke hun visste hvordan man skulle stelle et hus? Hun pratet med seg selv mens hun koste seg med formiddagskaffen. Hun hadde fått den vanen å snakke høyt. Det ble litt mindre stusslig i huset og dessuten fikk hun klarhet i mange ting når hun kunne gå å tenke høyt, småskjenne på naboer, venner og familie. Det var rett ut sakt trivelig. Eveline følte seg svært tilfreds, tok med seg kaffekoppen for å få en påfyll og satte tannstubbene i den ferske hvetekaken med smør og sirup. En av de største fordelene ved å bli gammel var å slippe å tenke på at søtsaker skadet tennene, og at smøret ga hjerteinfarkt og andre ulumskheter. Hun var så gammel at om tennene datt ut, ja så datt de ut, hun hadde ingen å bedåre. Og fikk hun hjerteinnfarkt, ja så fikk hun det. Vips, over og ut med Eveline. Eveline inntok godstolen og tok sin lur ledsaget av snorkelyder.
Men Eveline sov aldri. Selv om hun sovnet foran TV-apparatet så snart Dagsrevyen var begynt med sine elendige beretninger, og sov helt til hun gikk å la seg ved 10-tiden om kvelden, fikk hun aldri blund på et øye. Om dette berettet hun meget dramatisk da en av sønnene ringte neste dag og spurte bekymret om hvordan det gikk med moren og alle hennes skrøpeligheter. Han fikk høre om dem alle og spurte om hun ville bli med på biltur nærmeste søndag, men det var forferdelig vanskelig for Eveline akkurat den dagen.Det var alltid forferdelig ubeleilig for Eveline og følgelig fikk sønnen akkurat den porsjon med dårlig samvittighet som hun mente var bra for barn å ha. For neste dag fortalte hun Gunda at hun aldri fikk bli med på ene eneste biltur, enda alle barna hadde bil og ungdom nå for tiden hadde ikke tanke for andre enn for seg selv. (Ungdommen) som nettopp hadde passert de 50, sukket tunkt og tenkte at han fikk avlegge moren et besøk og gi henne noen kroner. Det samme tenkte de andre barna som også hadde invitert henne henholdsvis på kaffebesøk, biltur og middag.

Eveline stakk pengene raskt i lommen så ingen skulle ta hennes påfølgende lille en-akter alvorlig.
Nei, det er da alt for meget?
Neida, mamma, ta dem nå.
Nei, jeg kan ikke ta imot så meget.
Joda, mamma, du kan skjønne det.
Nei, gutten min, du trenger dem selv.

Når sant skal sies, kunne ikke Eveline fordra å bli lempet inn i en trang bil full av uoppdragen ungdom som skulle ha kassetter på ustoppelig med jamremusikk av en annen verden. Og dertil bli kjørt rundt for å se steder hun hadde sett og som nå var vandalisert av høye, stygge blokker som ikke var for mennesker. Dessuten tok det henne flere timer og grue seg og gjøre seg istand med korsett og strømper og vemmelige kjoler som tok henne både her og der. Sette opp håret og se etter at alle brytere var slått av, alle dører stengt, alle hasper på, strykehjernet ute og porten lukket. Da Gunda ringte samme kveld, klaget Eveline over at hun aldri kom ut. Nei, sånn er det med meg også sa Gunda. Ingen tenker på oss gamle, sa Eveline og slik koste de seg og preket i timer, så flere av barne ikke kom frem på telefonen og ringte feilmeldingen for å høre om det var noe galt. Samtale sa feilmeldingen med sin metalliske røst, og avkommet sukk lettet og ønsket de var foreldreløse.

Slik levde Eveline et fredelig og et tilfredsstillende liv til hun ble gammel og mett av dage. Hun var sterk som en bjønn og stelte sitt hus og seg selv til det siste. Døden kom fort og smertefritt ifølge legen, men de fant henne ikke før etter mange dager, for det var midt i ferien og Eveline ville aldeles ikke reise bort å la gresset gro og bli kritisert fro ikke å holde orden i hagen. Og hele byen snakket om hvor forferdelig det var i vår tid da ingen hadde omsorg for de gamle og aldri kunne ta seg tid hverken til å se til dem eller kjøre dem ut en tur og heller ikke ha overskudd og hjertelag til å ha dem hjemme i pleie. Og alle sa at i vår tid stresset folk seg i hjel for å få ting og ikke hadde tid til sine foreldre eller Herrens ord og at menn fikk hjerteinnfarkt i altfor tidlig alder og at alt var bedre før i tiden da mennesker døde en naturlig død forsonet med sin Gud og etter sømmelig å ha hedret sine arbeidsgivere, myndigheter og sine foreldre.

JOBU EL-14 -sagen for hobby og yrke

- For alle som ønsker å benytte motorsag både inne og utendørs
- Sagen har alle sikkerhetsdetaljer som finnes på en bensinsag
- Kraftig motor og smidig design

Et driftsikkert verktøy for hobbybrukere og yrkesfolk

JOBU

JOBU A/S, Bilit, 1440 Drøbak, Tlf. 09 - 93 15 60

— LA OSS LE LITT —

Samlivsnytt

Slanke Johann var blitt med en dame hjem en kveld. Der vanket det likør, ett glass, to glass, tre. I det hele tatt var det svært hyggelig der, og det lå en søt forventning i luften. Johann ble glad, men ikke overrasket, da damen sendte ham et dypt blikk, og sa:

— Kle av deg, så kommer jeg om et øyeblikk.

Slanke Johann var ikke sen om å følge oppfordringen. Og så kom damen tilbake. Hun hadde da med seg to smågutter, en i hver hånd, og mens hun nikket mot Johann, sa hun:

— Ja, se på ham, gutter. Slik blir dere også seende ut dersom dere ikke spiser opp havregrøten deres om morgenen!

Fikk applaus

Pasienten våknet opp av narkosen etter en hjerneoperasjon. Da han kjente etter, merket han at han også hadde en bandasje rundt maven, og naturlig nok spurte han pleiersken hvorfor.

— Jo, da, sa hun — det skal jeg si Dem. Da professoren hadde utført hjerneoperasjonen, fikk han så voldsom applaus av kandidatene at han tok blindtarmen som ekstranummer.

Hva ville du si

— Jens, sier lærerinnen strengt, nå er du skitten i ansiktet igjen. Hva ville du si hvis jeg kom på skulen uten å ha vasket meg!

— Ingenting. Jeg er altfor høflig til å komme med bemerkninger om slikt.

— Jeg ser at De har fått runde kinn i ferien, Olsen. Hadde de så god mat der nede i Spania?

— Nei, men hver eneste dag måtte jeg blåse opp luftmadrassene for de fem barna våre.

★

En herre kom inn på venteværelset til doktoren og sier til dem som sitter der:

— Unnskyld, men jeg lurte på om jeg kunne få gå først? Jeg har nemlig svelget en håndgranat.

★

Frisøren holder speilet frem for kunden, og spør:

— Skal vi si at det er bra?

— Nei, ikke fullt så kort, takk.

Et stort arbeid

Olsens gamle hus var brent ned, og etter mange dikkedarer fikk han omsider brannassuransen utbetalt. Men han ble mektig fortørnet over at hans advokat gjorde et kraftig innhogg i pengene.

— Jeg beregner meg bare hav jeg rettelig tilkommer, sa advokaten. - Husk, jeg har hatt et stort arbeide med saken.

— Så grådig som De er, bemerket Olsen tørt, skulle man nesten tro det var De som hadde tent på!

Friske varer

Ekspeditøren: — Skal jeg bestille en kasse nylagte egg?

Kjøpmannen: — Nei, vi har så mange nylagte egg i kjelleren at det holder noen uker til.

Ola hadde svar

Ola brukte å ro folk over elva. Det var en snarvei for bygdefolket og andre og det vanket både 25 og 50 øre for overfarten, skriver «Adresseavisen». Presten i bygda kom rett som det var og skulle over elva, men han hadde aldri noen ører å gi. Dette likte ikke Ola, og en dag da presten kom og ble rodd over, slo han Ola på skuldern og sa:

— Ja, Ola, Vårherre vil lønne deg!

Ola ble litt arg og svarte:

— Du koin væl itj lægg ut for'n, du som kjeinnen så godt?

Fornøyelse

— Jeg tror jeg har hatt fornøyelsen av å treffe din kone tidligere — for mange år siden.

— Ja, — det må ha vært flere år siden det var noen fornøyelse.

Fri kjærlighet

— Pappa — kan du forklare meg hva fri kjærlighet er?

— Ja, gutten min — det er å slippe å betale husholdningspenger!

★

En bunt 50 kr. sedler er fundet....

Strikken kan afhentes hos den ærlige finder.

★

I parken

— Kan jeg få sitte på fanget Deres, frøken?

— Absolutt ikke. Det er plass nok på benken her.

— Ja, men den er nymalt, frøken.

Reglement for Sogsti Aldershjem 1910

Husregler.

1. Alle, som ikke er syge, har at møde rene og ordentlig paaklædt til frokost kl. 8; naar madklokken lyder, møder alle punktligt i spisesalen.
2. Alle paabud fra bestyrerinden maa uvægerligt og punktligt efterkommes.
3. Ingen maa uden bestyrerindens tilladelse forlade hjemmet.
4. Renslighed og orden maa altid herske paa stuerne og i udenomsbekvemmelighederne.
5. De beskjæftigelser, som af bestyrerinden anvises, har enhver af hjemmets beboere uden indsigelse at udføre.
6. At spytte paa gulvet og i trapper er forbudt.

Frogn 18. april 1910.

Bestyrelsen.

Honnørkonto
INGEN GEBYRER
FOR BRUK AV SJEKK OG GIRO SOM BELASTES KONTO
TELEFON (09) 93 09 60
BERGEN BANK DRØBAK

Drøbak Fysikalske Institutt
Torggt. 3 - Telefon 93 04 77
Fysioterapeutene
LIV ØINÆS ANDERSEN
MERETE DAHLBERG
ANNE LISE SAXEBØL

HAGEEKSPERTEN
DRØBAK HAGESENTER A/S
Telefon 93 03 59
Alt i planter og blomster for hus og hage....

Gullsmed
SVERRE BYRKJE
1440 Drøbak - Tlf. 93 06 00

KJELL DALBY
SEIERSTEN SENTRUM
V/BILSAKKYNDIGE
SPESIALIST:
ØRE - NESE OG HALSSYKDOM
KONTORTID:
MANDAG - ONSDAG: KL. 10 - 3
TIMEBESTILLING: TLF. 93 23 06

HELGE ASKAUTRUD A/S
1440 DRØBAK

Jernvare- og Fargehaldel,	Torggt. 4	Tlf. 93 00 34
Ovner og Kaminer,	Torggt. 2	Tlf. 93 00 34
«Kopper og Kar»,	Storgt. 2	Tlf. 93 09 34

Joar FOTO Tlf. 93 21 28
Fotograf Øyvind J. Pettersen
Storgt. 4 - Drøbak

AUSTRALIENSKE MINNER

AV SVERRE SUNDAL

I en del nummer framover skal jeg skrive om noen av de mest begivenhetsrike år av mitt liv, nemlig mine 4 år i Australia. Det kan synes å være fremmed stoff, men det kan også vise at samarbeidet mellom folk av forskjellig språk, kultur og religion kan fungere. I vår arbeidsleir var det på det meste over 20 forskjellige nasjonaliteter. Selvfølgelig må det være lokalt stoff i en publikasjon som denne, men å variere med litt annet kan vel ikke skade. Personene vil jeg ikke nevne ved navn, for som ellers i livet er det både gode og mindre gode sider ved dem.

Men la meg begynne med forhistorien.

I oktober 1951 hadde jeg mitt arbeid hos firmaet F. Selmer i Harsrad. Etter å ha begynt hos dem som snekker, var jeg nå nærmest ferdig med arbeidet ved R. Kårbøs tørrdokk i Harstad hvor jeg jobbet som dykker. Da kom det melding om at firmaet hadde fått et større oppdrag i forbindelse med utbygging av et damanlegg i Snuwy Mountain i Australia. Samtidig fikk jeg forespørsen om jeg kunne tenke meg å delta i arbeidet der.

På den tiden var jeg ung og full av eventyrlyst. Så selv om jeg hadde familie, fristet det sterkt. Jeg synes ikke at 3 år - som kontrakten lød på - var noe avskrekkende tid. At jeg skulle bli der i fire, var ikke i mine tanker. Det var en tung stund å ta farvel med familie og venner, men alle broer var brent - jeg hadde signert kontrakten - så alt var avgjort.

Så endelig, den 8. november 1951 var en forventningsfull, og litt vemodig flokk, møtt fram på Gardemoen flyplass for å begi seg inn i det ukjente og fly den lange strekningen rundt halve kloden. Den opprinnelige planen var å fly østover, men nå var den forandret til den lengste vei - vestover. Grunnen var at flyplassen Abadan i Iran var stengt på grunn av indre stridigheter. Så vi måtte ta i bruk den lengste vei, over Nordsjøen, Atlanteren og Stillehavet.

Første stoppested var Prestwick i Skottland. Det var kaldt og grått ved starten, men etter en kort oppstigning kom vi over skyene til strålende sol. Som for å gi oss et glimt av landet vi forlot, ble skyene splittet så vi fikk kastet et blikk på Jærbygdene og Stavanger før vi forlot landet. På Prestwick ble det en kort stund å vente. Bare fylling av drivstoff, men vi fikk beskjed om at det varmeldt full storm over Atlanteren, og ruten ble derfor lagt om i en bue nord og østover for å unngå de verste stormkastene. Vi dro derfor til Keflavik på Island hvor et bedre måltid skulle vente i flyrestauranten. I min enfoldighet ventet jeg meg en prat med den lokale befolkningen, men det gammelnorske språket gikk meg hus forbi. Bare ett og annet kunne jeg forstå.

Vi fortsatte. Fremdeles nordover, og stor var min forbauselse da vi plutselig fikk se et hav av lys under oss. Forklaringen fikk vi over høytaleren - vi passerte over Godthåp på Syd-Grønland.

Vi hadde i høyeste grad føling med stormen. Høyt og lavt for å finne de roligste luftlag. På det laveste kunne vi se hvitskummende bølgetopper ikke langt under oss, men alle passasjerene var i god form. Ingen ble luftsyke. Da var det en som fant fram en gitar. Så dukket to til opp, og snart var det full musikk og sang. Humøret tok seg opp, og det ble en lystig stemning. Dette skulle holde seg under hele turen.

Vi passerte Davis-stredet og dro over på den amerikanske siden. Vi fløy så langt nord som over Hudsonbukta, så sørover og måtte lande i Boston for å fylle drivstoff etter den lange omveien. Etter den opprinnelige planen skulle veien gått til Gander på New Foundland, men dette ble endret av stormen. Men turen til Boston gikk greit, og etter en kort stund var etappen til New York tilbakelagt.

Vi hadde bare lov til transitreise, men firmaet F. Selmer hadde ordnet med en buss, så vi fikk en sightseeingtur i metropolen. Jeg ble en smule skuffet over storbyen - jeg hadde trodd den var renere. Vi passerte tunelen under Hudsonelva, og plutselig var vi på Manhattan. Det var forbausende mange norske navn på forretningene, Olsen- Hansen- og Knutsen-Store ga en formelig hjemmelig følelse.

Etter ca. 5 timer var det igjen over i fly, denne gang fra et amerikansk selskap - United Airline. Neste etappe var Chicago. Etter den overdådige servicen på SAS over Atlanteren var United Airline en stor skuffelse. I Chicago fikk vi utlevert en nistepakke med smørbrød og en flaske softdrink. Det var alt for å tilfredsstille vårt materielle behov mens vi passerte over Midtvestens grønne sletteland.

Omtrent halvparten av passasjerene var amerikanske som hadde gått ombord i New York og Chicago. De ble høyelig overrasket over den uventede underholdning med sang og gitarspill av nordmennene. De hadde åpenbart ikke hatt den slags underholdning ombord før og applauderte villig.

Neste stopp var Denver i Colorado. Der følte vi oss nesten som kriminel-

le. Da vi ble oppfattet som transitpassasjerer ble nemlig flyet bevoktet av væpnet vakt. Ingen ble tillatt å gå av flyet. Så over til Salt Lake City i Utha før vi skulle begynne på Rocky Mountains. Før vi nådde byen steg vi høyere opp til slettelandet i Utha. Vi fikk dessverre ikke forlate flyet her heller, så sightseeingen måtte vi avstå fra. Jeg hadde gledet meg til å se byen, da den skulle være full av severdigheter; blant annet den store Mormon-katedralen.

Da vi passerte toppen av Rocky Mountains opplevde vi noe uventet. I et smalt pass vi skulle passere var det montert to kjempemessige lyskastere, en på hver side, som kastet kraftig lys til værs. Vi fikk høre av besetningen at det var et hjelpemiddel, da dette var et egnet sted for flyvning over fjellmassivet. Det var jo en betraktelig høyde over havet, og dalen lå langt under oss.

Så begynte nedstigningen til San Francisco. Det ble litt av en opplevelse. Byen ligger ved foten av fjellkjeden og turen ned ble bratt. Tre stykker (merkelig nok en av flyvertinnene) ble luftsyke og måtte tilføres surstoff. Men jeg følte ikke noe ubehag. Antagelig hadde mitt arbeid som dykker hjulpet meg til å tåle trykkforandringene.

Storflyplassen i San Francisco var stengt på grunn av tåke, så vi måtte foreløpig lande på den andre siden av sundet i Oakland for å vente til tåken lettet før vi kunne gjøre et hopp over til fastlandet.

«Normannafolket det vil fare» heter det i sangen - og det skal være visst. På flyrestauranten i San Francisco traff jeg to ektepar som hadde fødested Norge. De var litt gebrokne i sitt gamle språk, men samtalen gikk greit selv om de hadde visse berværligheter. En artig blanding av amerikansk og norsk, men jeg hadde inntrykk av at de syntes det var morsomt å gjenoppfriske morsmålet. De hadde visst inntrykk av at Oslo nærmest var en landsby. Det ene ekteparet var derfra og spurte etter den og den, og jeg kjente dem. Jeg måtte fortelle at det nå var over en halv milloin innbyggere, og at jeg dessverre ikke kjente dem.

Det var nærmest bare spisepause i Frisco, så etter ca. 2 timer bar det avsted igjen, ut over Stillehavet denne gang. Neste landing var Canton Island, en flat liten øy bygget av amerikanere under Stillehavskrigen mot japanerne. Det var det tristeste stedet jeg har sett. Hele øya var så og si bare flyplassen. Bare hus for funksjonærer og betjening og et tankanlegg. Det ble ikke lange oppholdet der før ferden gikk videre.

Neste stopp var Hawaii. Menge lovprisninger i dikt og fortellinger er blitt Hawaii til del, og jeg kan fortelle at de ikke er overdrevne. Vi kunne nesten kjenne blomsterduften før vi steg i land fra flyet og en mild bris slo mot oss. Ikke en opphetet luft som vi hadde forestilt oss. Passasjerene på

Lesebriller fra kr. 119,-
Gull, sølv, ur
Gaveartikler

Østby GULLSMED A/S
DRØBAK CITY

Telefon 93 43 29

OPTISK SYNSPRØVE
Briller med kvalitet for øyet
Timebestilling
DRØBAK OPTISKE
Optiker KRISTIAN SCHAU
Sentrumsbygget, 1440 Drøbak. Tlf. (09) 93 15 89
MEDLEM NORGES OPTIKER FORBUND

Vi har alt i fersk fisk

DRØBAK FISK OG DELIKATESSE
Fiskekjeller'n - Torggt. 3 - Tlf. 93 24 14 - Utsalg Drøbak City - Tlf. 93 24 33

et nettopp ankommet turistfly ble bekranset med de tradisjonelle «Lei» - det vil si blomsterkranser av ville blomster som vokste rundt flyplassen. Og på en åpen plass utenfor terminalen var det musikk og dans. I det hele tatt en løssluppen glede som smittet over på oss alle. Befolkningen var meget blandet. Det var svært mange kinesere, derimot var japanere bannlyst. Det var jo forståelig så snart etter den bestialske krigføringen - særlig den fryktelige bombingen over Pearl Harbour i 1941. Ennå kunne vi se en del vrak på Waikiki som ikke var ryddet vekk. Noen amerikanere sa at sårene begynte å gro nå.

Som transittpassasjerer fikk vi ikke bevege oss utenfor flyplassområdet, men der var det underholdning nok. Overalt musikk, dans og livsglede. Vi fikk et førsteklasses måltid i restauranten; bare synd vi hadde spist ombord i flyet like før så vi ikke fikk satt tilstrekkelig pris på maten. Vi hadde en innfødt skjønnhet som vertinne, og mange blikk ble sendt henne av oss som ikke var vant til slik en eksotisk framtoning. Glitrende øyne og langt blåsort hår; sikkert en blanding av den lokale befolkning og amerikanere. Det vrimlet av små «shops» med suvernier og frukt som var skjeldne for nordmennene den gangen. Og kjøpelysten var stor for de som hadde valuta. I den forbindelse hadde vi en uvant opplevelse. En av oss hadde kjøpt et stort eple som han spiste på mens han entret flyet. En stund etter oppstigningen ble flykabinen desinfisert ved sprøyting. Det ble fortalt at de var redde for smittestoffer og for at det skulle spre seg sykdommer til andre anløpssteder.

Så sto Fijiøyene for tur som neste landing på flyplassen ved Suva - hovedstaden. Det første vi fikk øye på var store områder av palmer. Som kjent driver de en utstrakt handel med «copra», og de svære kokospalmene dominerte. Kokos er den viktigste eksportartikkel. På «Suva» fikk vi en etterlengtet dusj. Like ved flyplassen var det montert et stort primitivt skur av bølgeblikk med 10-12 båser for dusj og tremmer av lekter under. Det var deilig med en kjølig avrivning i den tropiske luften. I denne anledning hadde vi en litt komisk episode. Vi hadde jo alle tengt litt på de giftige småkryp en kunne bli utsatt for under disse himmelstrøk. Men det viste seg å være en uskyldig foreteelse. Vedkommende hadde tråkket på en kjempestor padde som hadde sneket seg opp på tremmene og var nok redd det slimete krypet var en slange.

Omsider var vi klare til å dra videre til det kontinent som skulle bli vårt hjemsted i mange år - Australia. Vi fikk ikke det aller beste inntrykk av landet ved første øyekast. En svær skogbrann raste - som vi senere skulle høre - like ved en by som het Wagga-Wagga. Vi skulle senere oppleve mer av samme sort - noe som avstedkom altfor ofte i dette knusktørre landet.

Så kunne vi se av hustettheten at Sydney nærmet seg. Snart var Mascot

flyplass under oss og vi landet. Vi fikk beskjed om å samles for å registreres av myndighetene. Samme formalitet som ved immigrasjon. Spørsmål om alder og yrke og om vi hadde noen bestemt politisk oppfatning. De var svært nøye på at det ikke var kommunistiske tendenser blant oss.

Nå sto Canberra for tur pr. buss. Der skulle vi overnatte på et motell som sto i beredskap for oss i utkanten av byen. Neste dag fikk vi rikelig tid til sightseeing, da vi ikke skulle dra opp til vårt nye hjemsted og arbeidsplass i Snowy Mountains i de australske alper på flere timer. Denne hovedstaden for hele kontinentet kunne stå som modell for byplanlegging. Den ble bygget i 20-årene fordi det var uenighet mellom Sidney og Melbourne om setet for parlamentet. Så bygget de like godt en ny hovedstad i et tørt og ugjestmildt område, men en fordel hadde stedet. Ikke langt unna var en innsjø som kunne skaffe tilstrekkelig vann i et ellers ødslig landskap. All kommersiell virksomhet ble lagt midt i byen i det såkalte «Civic Center». Rundt omkring lå departementene og de regjerende organer. Alt omkranset av parker og mengder av blomster. Hele byen kunne sammenlignes med en eneste sto park.

Snart var det å fortsette med buss opp mot blånene som vi snart kunne skimte langt borte. Det var Snowy Mountains, som skulle bli vårt hjem i flere år. Til å begynne med var det et nokså ødslig landskap, men det ble mer interessant etterhvert. Det var som å komme til en ny verden - hvilket det jo også var. Den vegetasjonen vi så, og likedan faunaen, var totalt fremmed for oss. Dette var jo november og tidlig på sommeren på de kanter. Vi følte trang til å plukke av det vell av ville blomster som kranset veien, men kunne selvfølgelig ikke hefte oss med det. Og etterhvert fikk vi en liten føling av den nye, spennende dyreverden vi kunne se fra bussen, og som vi skulle bli rikelig kjent med senere. Etter ca. 2 timer passerte vi grensen til «Monaro County» som var det fylket vi skulle bo i og nærmet oss Cooma, den småbyen som lå nærmest vår arbeidsplass. Den lå vakkert til ved foten av Snowy Mountains. Etter en liten kaffepause der begynte vi på de australske alper. Oppover, stadig oppover og til slutt en slakk skråning opp til stedet hvor vi skulle være - Guthega. Det ville føre for langt å beskrive denne turen her - det får vi anledning til senere, men fremmedartet var det å se all vegetasjon - så fullstendig annerledes.

Endelig kom vi fram til vår leir. Det var begynt å bli ettermiddag og tildelingen av rom begynte. Det var kommet en del folk før oss - ca. 46, så øde var det ikke. Leiren lå i skråningen av en stor dal som etter endt arbeid skulle fylles med vann. Nedenfor skulle innslaget til tunnelen begynne og demningen bygges.

Fortsettes i neste nummer.

Lever vi på løgner?

Jeg tror på det som står i Skriften, sier mange, og med det mener de at det må være dem unnskylt at de har gjort mistak og feil. Det får nå være som det vil, men er det riktig å basere seg på sannhet som er diktert av en skrift som blir utlagt slik at den passer med alle ens antagelser og meninger, - og som også forandres med jevne mellomrom slik at den allikevel kan være med i tiden.
Nå har vi fått beskrevet av mange som har opplevd det, at døden ikke er noe som avslutter livet, - men at det fortsetter i en annen tilstand. Det er til og med blitt fortalt av dem som har hvert på andre siden, at det var noe gammelkjent over det. At de hadde vært der før, - noe som forteller oss at vi alltid er i samme livet, og vender tilbake til grunnplanet med jevne mellomrom. Altså den tid vi kaller livet.
Om dette er riktig så er vår kristendomslære feil, hvor altså døden er vår fiende, og blir bekjempet av læren. Det er mange formerte utsagn om det. Han døde ko korset for oss. Han sto opp fra de døde. Det nye liv, hvor døden ikke er mer. Han seiret over døden, osv. En annen ting som også beviser at vi lever på usannheter og løgner, er tesen om dommedagsoppgjøret, hvor alle skal få sin dom, både levende og døde.
Alle vet, når de tenker seg litt om at vi fores med løgner og usannheter, og halve sannheter, og at hele vår tilværelse baserer seg på uriktige teorier, noe som bevises ved at det vi tror på, - det tror de ikke på andre steder i verden. Religionene skrifter, - nesten etter hudfarge, - og midt oppe i alt dette er det noen som kommer med den rette lære og tro, og som mener seg å være menneskehetens redningsfolk. Tenk bare på den Islamske lære som skal erobre verden.
Vi kan ikke vite hva som er sannheten så lenge vi ikke vet eller forstår noe av livet og verdens tilblivelse.
Vet vi vet er at i den arabiske verden, så er en ekte araber en ekte muslim. Dette er verdt å merke seg for i den arabiske verden gjøres det et nummer av at en er muslim, for å markere at en ikke er jøde. Jøder var en gruppe mennesker som brøt ut av den muslimske arabiske verden, med en mening om renselse ved omskjæring og religiøse forhold til mat, samling av pengemidler og eiendom i et fellesskap.
Det som skjedde ved denne utbrytelsen fra den islamske verden var at jødenes ledere den gang, sannsynligvis tok for seg av «kronregalisne» i den arabiske verden, - og det er en av grunnene til at jødene er og ble utstøtt av den islamske arabiske verden.
Innenfor jødedommen, eller sionismen oppstod det fraksjoner som ville forsøke å få til en forbrødring av alle arabere. Slik oppsto en fraksjon som vi kaller kristendom, - men som ble misforstått og sett på som overløpere og fantaster som ingen berettigelse hadde.

HANS & GRETE

barneklær 0-14 år
TORGET 7 - 1440 DRØBAK
TELEFON (09) 93 55 36

FROGN AUTO A/S
Dyrløkke - Tlf. 93 19 28 - 93 17 62
REPARASJONER
OPPRETTING
OG LAKKERING
EGEN SERVICEBIL

99

GRØNTHUSET
DRØBAKS FRUKT OG GRØNNSAKTORG
PAVELSGÅRDEN - STORGT. 7 - TELEFON 93 02 88

FØLG MED I
akershus
AMTSTIDENDE

En kan av historien lese seg til mange ting å få forståelse for hva som kan ha skjedd, - det er bare fantasien som setter en stopper for hva en kan få til av synsbilder og inbilning av hendelsenes forløp. Dette igjen forteller oss at stort sett er alt vi mennesker har å holde oss til bare fantasier og diktninger av mennekser som har hatt ordet i sin makt.
Det er ikke til å komme unna, om en tenker etter, at det finnes ikke noen basis for sannhet, - ikke så lenge vi ikke vet hva som er det opprinnelige og meningen med alt. Dette vet vi også at vi aldri får vite, så livets løgner vil fortsette å lede oss, - lede oss til hva? det spiller ingen rolle hva som er før og hva som kommer etter. Det som betyr noe er livet vi lever, - den tid vi har.
Hvorfor den skal være full av løgn og usanheter, - det kan ingen svare på. Så en får bare gjøre så godt en kan, - men best er vel å prøve å formidle det en mener er troverdig og verdt å leve for.

Magne Lund.

NÅ ER DET JUL IGJEN!

Så er den her igjen, den velsignede julen som kommer til oss i den mørkeste tiden, med lys og stjerner og solverv med forventning om lyse og lengre dager. Det er noen som mener at vi glemmer julens budskap i alt pengestyret og presanger og julegater og julenisser. Jeg tror ikke det, kirkene er aldri så fullsatte som julaften og de andre juledagene av barn og voksne som synger julesangene med andakt og følelse.
Julen gjør noe helt spesielt med oss. Vi gjør jo alt det vi kan for at andre skal bli glad og overrasket, vi har omtanke for andre, vi gir julegaver og skriver julekort, kjøper julehefter og julemerker og lodder på halve griser til forskjellige formål. Men vi har jo glede av dette selv, vi kjøper jo ikke alt dette for at handelsstanden skal tjene penger.
Før i tiden fikk vi en pose drops attpå julehandelen som takk for iår, noe å tenke på for kjøpmannen på hjørnet. Men det er ikke bare i butikker og gater det forberedes til jul. Vi vasker og pusser og pynter med de kjære juletingene, baker og steker og lager tomtebrygg. Vi gjør det så gjerne, enda vi har forsikret oss selv og andre at iår skal jeg ta det så lettvint, ikke skal jeg bake smultringer og ikke skal jeg gjøre rent for det er så mørkt så det synes ikke likevel, og så er det akkurat alt dette vi gjør hver jul og takk for det....
det var en fattig husmann og kona som satt og åt talggraut julaften. Å trur du kongen eter i kvel, sa kona. Å det må vel væra skjire teljen det, svarte mannen.

Å ja, det er nok ikke alle som har det like godt og greit i dag heller. Mange mangler det aller nødvendigste og mange sitter alene med sorg og savn. For dem er nok ikke julen noe å glede seg til. Vi kjenner sikkert noen i vårt nærmiljø som vi kan gjøre det hyggelig for og gi av vår overflod.

A. Loge

Det kimer nu til julefast
det kimer for den høie gjest
som steg til lave hytter ned
med nyttårsgaver fryd og fred.

(Grundtvik)

Velkommen til
Tregaarden
Lindtruppen 1 - 1440 Drøbak

Aktiviteten. Niels Carlsens gate Drøbak.
Pensjonister og trygdedes egen butikk!
Gaver - Bruksgjenstander - Vakre jakker
Kjoler - Vester og forklær til store og små
Heklede duker i alle størrelser
Sengetepper - Knyttede tepper
Treskjæring - Rosemaling - Malerier m.m.

FROGN ELDRESENTER

Niels Carlsens gate 20, Drøbak

Hårpleie: Tirsdag, onsdag, torsdag og fredag kl. 9-14.
Fotpleie: Mandag, tirsdag og fredag kl. 9-14.
Advokathjelp: Onsdag kl. 12.30-14.00. Timeavtale.
Retting av tøy: Tirsdag - onsdag kl. 10-14.
Arbeidsstue: Tirsdag og onsdag kl. 10-14.
Kafeteria: Mandag, tirsdag, onsdag, fredag og lørdag kl. 10-13.30.
Middag: Hver onsdag og fredag mellom kl. 11.30 og 13.
Bridge: Hver tirsdag, begynner kl. 10.30.
Transporttjeneste: Tirsdag, påmelding Eldresenteret.
Tur hver første torsdag i måneden, annonseres speielt.
Kursvirksomhet, annonseres spesielt.

Ovennevnte tiltak tilbys alle pensjonister i Frogn kommune.
Ring **93 24 31** eller kom innom Drøbak Hospital.